

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ZMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI

1959 m.

gegužės

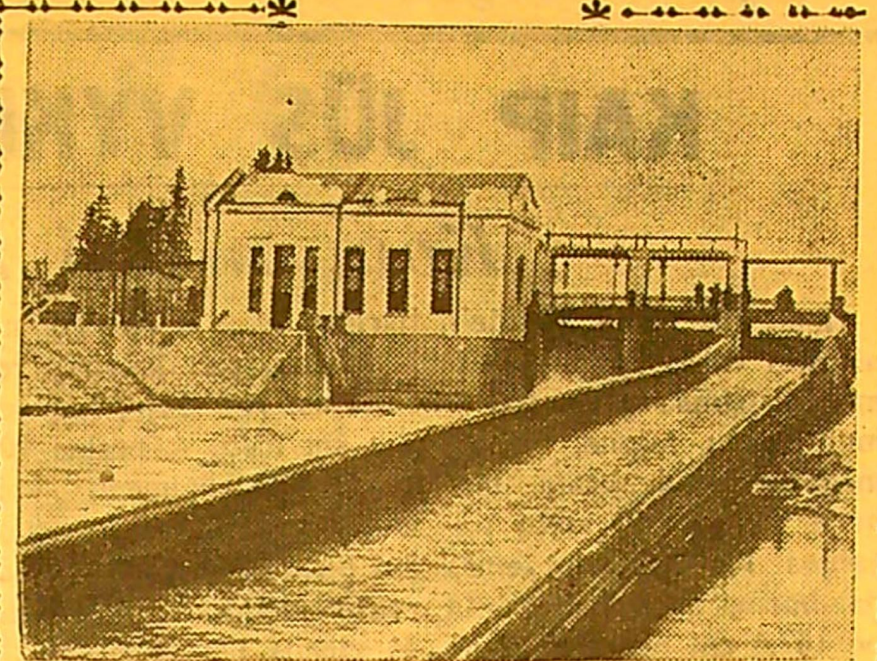
16

SESTADIENIS
Nr. 58 (1788)

Kaina 15 kap.

Numeryje:

1. Kaip jūs vykdote prisilimtus įsipareigojimus? — 2 psl.
2. V. JAKELAITIS, Kultūros židiniais — 2-3 psl.
3. Mums rašo — 3 psl.
4. V. CHARKOVAS, Tarp-tautinė apžvalga — 4 psl.

VITEBSKO SRITIS. Rosonsko rajone stoji rikiuotėn Kliasticko kaimo hidroelektrinės prie Niščios upės pirmas agregatas. Paleidus antrą turbiną elektrinės pajėgumas sudarys 520 kilovatų. Jos energija bus panaudojama 20 srities kolūkių bei tarybinių ūkių.

Nuotraukoje: bendras Kliasticko HES vaizdas.

S. Kapelko nuotr. (TASS).

ANTROJI „AUŠROS“ KOLŪKIO BRIGADA BAIGĖ KUKURŪZŲ SĖJĄ SEKITE PIRMŪNŲ PAVYZDŽIU!

Kukurūzai pasėti

Mūsų žemės ūkio artelės antra, Broniaus Miškinių vadovaujama, laukininkystės brigada baigė sėti kukurūzus 6,1 ha plote. Visuose sklypuose kukurūzai pasėti kvadratinio-lizdiniu būdu.

Baigia sėją ir kitų dviejų brigadų kukurūzų augintojai.

Artelės darbo žmonės yra pasiryžę surinkti iš kiekvieno hektaro ne mažiau kaip po 400 cnt žaliosios masės.

J. BARZDA
„Aušros“ kolūkio agronomas

Bus 400 cnt iš hektaro

Mūsų žemės ūkio artelės III laukininkystės brigados žemdirbiai raportuoja, jog 4 ha plote kukurūzai jau pasėti. Kukurūzų augintojai baigia užsėti ir paskutinius 2 hektarus. Sėjama vien tik kvadratinio-lizdiniu būdu, griežtai vykdant agrotechnikos reikalavimus. Darbo tempai spartėja, tam padeda valdybos nutarimas apie papildomą kukurūzų augintojams atlyginimą po 7 rub. už kiekvieną išaugintą žaliosios masės toną. Sėjėjų Anelės Zemytės, Julės Klimašauskaitės darbas pasižymi spartumu ir kokybe. Nebū-

na sutrukdymų ir dėl Broniaus Klimašausko, spartiečiai ir teisingai ženklinačio kvadratus.

K. Ruseckas
„Tarybų Lietuvos“ kolūkis.

Kalvio Šilino ženklintuvai

Ruošiantis kukurūzų sėjai „Lenino atminimo“ žemės ūkio artelės antrą laukininkystės brigados nariai atsidūrė keblioje padėtyje: kuo ženklinti lauką. Išgelbėjo brigados kalvio Boleslovo Šilino išradinumas.

Senas meistras pagamino originalų padargą — ženklintuvą kvadratams sužymėti. Tai — metaliniai rėmai ant trijų pavažų. Prie rėmų pritvirtinti noragėliai. Su tam tikro priedaiso pagalba noragėlius galima suartinti arba nutrinti, priklausomai nuo reikiamo tarpueilių platumo, o taip pat nuleisti ir pakelti juos. Ženklintuvo plotis — 3,5 metro. Jį lengvai traukia vienas arklys.

Paprastoje kolūkio kalvėje visiškai savistoviai kalvis sugebėjo pagaminti padargą, taip naudingą sėjant kukurūzus. Šiuo ženklintuvu jau pasėta brigadoje daugiau kaip 4 ha kukurūzų.

E. Gončarenko
kolūkio agronomas

Pirmauja II brigados grandis

Išsivysčiusiame mūsų žemės ūkio artelės kukurūzų auginimo grandžių tarpusavio lenktyniavime už spartesnį šios kultūros sėjos užbaigimą, pirmauja II brigados grandis, vadovaujama Albino Cibulskio. Iš užplanuotų 5 hektarų 4 jau užsėti. Šiandien Dmitrijus Spodpešnikovas išmarkeravo kvadratus paskutiniame hektare. Šiandien kukurūzų sėja bus pilnai užbaigta.

V. KUZMAITE
„Už taiką“ kolūkio apskaitininkė

Premijuoti geriausieji

Siomis dienomis mūsų kolūkio valdyba kartu su gyvulių augintojais — melžėjomis, kiaulininkėmis, veršinininkėmis apsvartė įsipareigojimų, prisiimtų šiemet metams, vykdymo eigą, suvedė 4 mėnesių darbo rezultatus, numatė priemones dar pasitaikantiems trūkumams pašalinti.

Už geriausius rezultatus, pasiektus gyvulininkystės produktų gamyboje, melžėjos Ona Kiršienė ir Sania Kolesnikovaitė premijuotos pinigėmis premijomis.

J. Grumbinas
„Pažangos“ kolūkio agronomas

Brigadininkas neskuba

Sios savaitės pradžioje ilvo pradėtas darbas rytą, o dar vėliau po pietų pertraukiamas. Susirinkę artojai ir bulvių sodintojos daugiau kaip pasėlių plotą šiemet numatyta brigadoje išplėsti iki 25 hektarų. Pasėti, aišku, galima greit, bet kada rudenį reikės tą plotą nurauti, teks nemažai paprakaituoti. Tam, kad nepribirstų visi pasėliai vienu metu, brigadininkas nutarė sėti linus dviem terminais. Rakovičius prityręs brigadininkas, jo samprotavimai teisingi. Tik su vienu jo samprotavimu negalima sutikti.

— Siemet užbaigsime sėją anksčiau, negu pernai, — pareiškia brigadininkas. — Pernai bulves pradėjome sodinti tik birželio mėnesį ir tai rudenį suspėjome jas nukasti laiku. Taip tai taip. Bet argi šių metų pavasaris toks kaip pernyktis? O ką gali žinoti tik birželio mėnesį ir tai rudenį suspėjome jas nukasti laiku. Taip tai taip. Bet argi šių metų pavasaris toks kaip pernyktis? O ką gali žinoti tik birželio mėnesį ir tai rudenį suspėjome jas nukasti laiku.

Taip tai taip. Bet argi šių metų pavasaris toks kaip pernyktis? O ką gali žinoti tik birželio mėnesį ir tai rudenį suspėjome jas nukasti laiku.

„Raudonojo Spalio“ kolūkio I brigada gali ir privalo paspartinti pavasario sėjos darbus, darbo jėgos čia nestokojama. Reikalinga tik brigadininkui atsikratyti minties, kad brigada dar neatsilieka, sušpės.

B. Stankevičius
V. Sakalys

Užbaigsime sėją geriausiais terminais

Capajevos vardo kolūkio nariai prisiėmė šiemet metams aukštus įsipareigojimus gaminant kiaulieną: nupenėti ir pristatyti valstybei viso 1000 bekonių. Mes suprantame, kad tiek kiaulių vien grūdais nupenėsi, ir nutarėme išplėsti bulvių pasėlius, pakelti jų derlingumą.

Šiuo metu mūsų, V laukininkystės brigadoje vyksta bulvių sodinimas. Numatoma viso apsodinti bulvėmis 15 hektarų. Dirva joms gerai įdirbta ir patrešta.

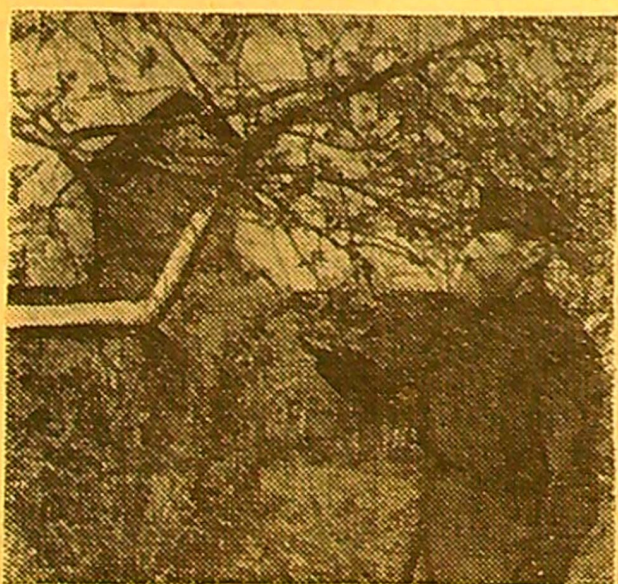
Prieš pradėdami bulvių sodinimą susirinko brigados taryba ir apsvartė darbo organizavimą, padėjo brigadininkui paskirstyti žmones.

Viso išėjo į darbą 28 kolūkiečiai ir jie triūsia nuoširdžiai. Taip 6 kolūkiečiai išvežioja po dirvą mėšlą, 3 iškrato jį, 9 moterys perrenka bulves, 2 pastotys veža jas į lauką, du artojai ir 6 moterys sodina bulves. Darbas vyksta kokybiškai. Kasdien pasodinama po 1,4 ha bulvių. Nuoširdžiai dirba kolūkiečiai A. Savičenko, P. Veličkio, M. Savičenko, Z. Veličkaitė, A. Ivanovas, P. Griščenko. Mes esame pasiryžę užbaigti bulvių sodinimą, o ir visą pavasario sėją geriausiais terminais.

I. Pilacas
V brigados kolūkietis

SENUKŲ DARBAI IR DŽIAUGSMAI

„Lenino atminimo“ kolūkio sodininkai bei daržininkai — tai daugumoje pasenę žmonės, kuriems

sunkus darbas jau nebe pagal jėgas. Tačiau jie turi didelį gyvenimo patyrimą ir visuomeninio ūkio stiprinimui negaili jėgų; jie ir senatvėje įneša prideramą indėlį. O tas indėlis pernai metais buvo toks: iš sodininkystės kolūkis gavo 92 893 rublius pajamų, o iš daržininkystės — 41 759 rb., viso — 134 652 rublius, kas sudaro aštuntąją dalį visų kolūkio pajamų.

Sodininkai bei daržininkai ir šiemet dirba šauniai. Pavasarį buvo gerai sutvarkytas 4 hektarus užimantis, vaisius nešantis

sodas: vaismedžiai nubalinti, aplink juos sukasta žemė, patręšti mineralinėmis trąšomis, apipiaustytos nudžiūvusios šakos. Be to, jie pasodino 1,5 hektaro naujo sodo. Viso žemės ūkio artelės sodas dabar užima 7 hektarų plotą. Dar labiau išplėstas ir taip turtingas inspektų ūkis. Žodžiu, numato toliau didinti pajamas iš sodų ir daržų.

Šios dienos sodininkui Andriejui Ivanovui atnešė daug džiaugsmo: pradėjo žydėti obelys, ir jis nuo jų negali atitraukti akių.

Nuotraukoje ir matote Andriejų Vovilovičių prie obels.

Trečius metus Julija Baliujeva dirba daržininkų grandyje, ir dirba nuoširdžiai. Kasdien, kaip matote ir nuotraukoje dešinėje, ji rūpestingai laisto daržoves inspektuose, ravi jas, persodina pomidorus į daržą. Sunku išvardinti visus darbus, kuriuose ji užimta kasdien.

Vakar Baliujeva kartu su visais darbininkais džiaugėsi pirmaisiais šių metų darbo vaisiais: 10 kg inspektuose išaugintų agurkų jau atvežta į Zarasų valgyklas.

V. Šakalio nuotr.

KAIP JŪS VYKDATE PRISIIMTUS ĮSIPAREIGOJIMUS?

Komunistai kovoja už piena

Gaminant piena M. Melnikaitės vardo kolūkis 1958 metais užimdavo vieną pirmųjų vietų rajone, kelių mėnesių bėgyje buvo pirmoje vietoje. Iki metų pabaigos 100 hektarų žemės naudmenų buvo pagaminta po 167,4 cent pieno, o pieno primelžimas iš vienos karvės sudarė 2163 litrus, kas viršijo 1957 metų primelžimą 192 litrais.

Laimėjimai džiugina, bet neduoda teisės nusiraminti. Laikas kelia didelius reikalavimus.

Kas sukėlė nerimą

Metų pradžioje kolūkiečiai prisimė įsipareigojimus, atitinkančius šių dienų uždavinius. Buvo numatoma 100 ha žemės naudmenų pagaminti 200 cent pieno ir pieno primelžimą iš vienos karvės padidinti iki 2500 litrų. Skaičiai, prieš juos priimant, buvo gerai apgalvoti ir apsvartyti, ir atrodė, kad reikalai klosis gerai. Tačiau pa-

tikrinus įsipareigojimų įvykdymo per ketvirtį rezultatus, paaiškėjo, jog per tris šių metų mėnesius 100 ha žemės naudmenų kolūkyje pagaminta vos 21,8 cent pieno, t. y. tik 10,9 procento metinės užduoties. Iš vienos karvės primelžta 268 litrai — 11,4 procento metinės užduoties, 56 litrais mažiau, palyginti su atitinkamu praėjusių metų laikotarpiu.

Tai sukėlė nerimą partinei organizacijai. Ir štai įvyko atviras partinis susirinkimas, kuris buvo sušauktas tam, kad išaiškintų kas trukdo sėkmingam įsipareigojimų įvykdymui.

Žmonės nurodė kame glūdi priežastis

Melžėjos, kiaulininkės, laukininkai ir kiti žemės ūkio artelės nariai aktyviai pasisakė susirinkime. Kalbėjęs pirminės partinės organizacijos sekretorius

dr. Malakauskas pasakė, jog atsilikimo priežastis yra siloso nebuvimas, o taip pat dobių, kurių duoda kiekvienai karvei po 4—5 kg į dieną, trūkumas. Taip pat būna sutrikimų ir aprūpinant karves koncentratais. Pavyzdžiui, nuo balandžio 10 iki 24 dienos melžiamos karvės visiškai negaudavo koncentratų.

Melžėjos Gasevičiūtė ir Michejeva aštriai kritikavo artelės vadovus, užmirštant, jog antrus metus prie karvidės yra neišbrendamas purvas ir niekas nesirūpina sutvarkyti šį reikalą. Melžėjos išreiškė nepasitenkinimą, jog nesirūpinama gyvulių augintojų poreikiais. Melžėja Šakalytė dar pridūrė, jog nėra chatų, štai jau du mėnesius melžėjos neturi muilo, kuris yra labai reikalingas fermoje, trūksta rankšluosčių.

Pasisakęs stambių raguočių fermos vedėjas komunistas dr. Melkovas palaikė melžėjų pretenzijas. Jis pasakė, jog melžėjoms nesudarytos normalios sąlygos ne tik darbui, bet ir poilsiui. Raudonasis kampelis per mažas ir nejuokus. Nėra vietos, kur melžėjos galėtų pastatyti nors porą lovų. Antrus metus kalbama apie perdavimą erdvesnės patalpos melžėjoms. Tačiau tai vis tik kalbos.

Partinis susirinkimas iškėlė tą faktą, jog pieno gamybos atsilikimo priežastis yra gyvulių augintojų materialinio užinteresuotumo principo pažeidimas. Melžėjų darbas yra nelengvas. Jos dirba be pamainų, nuo ankstyvo ryto ligi vėlyvo vakaro, o karvių apsiveršavimo metu dažnai tenka budėti ir naktimis, neturi atostogų bei išėjinių dienų. Esant tokioms darbo sąlygoms būtinai papildomas atlyginimas. Tačiau ir čia iš

valdybos pusės nerodoma reikiamo rūpinimosi. Kadai buvo nutarta už kiekvieną pieno litrą, primelžtą vasaros laikotarpiu, mokėti melžėjoms papildomai po 3 kap., o žiemos metu — po 5 kap. Tačiau per 16 mėnesių melžėjos negavo nė vienos kapeikos. Todėl nenuostabu, kad vienai grupei karvių dar neparinkta nuolatinė melžėja.

Žemės ūkio artelės pirmininkas komunistas dr. Leonovas pripažino kritiką valdybos adresu ir pastebėjo, jog ir patys komunistai, kurie nuolat būna fermoje, nevisada praneša apie trūkumus, nerodant pasitaikančius trūkumus.

Paimamas teisingas kursas

Atviras pasikalbėjimas atdarame partiniame susirinkime padėjo. Nuo tos dienos praėjo nedaug laiko, o jau matosi pažanga. Pašarai pristatomi dabar nenutrūkstamai, pagerinta gyvulių priežiūra, melžėjos aprūpintos chalatais, muilu, rankšluosčiais ir t.t. Po susirinkimo melžėjos prisimė individualinius įsipareigojimus, kurie įgyvendinami. Kolūkio valdyba numatė artimiausiu laiku išmokėti gyvulių augintojams papildomą atlyginimą.

Visa tai pagyvino kovą už prisiimtų įsipareigojimų įvykdymą. Ir jeigu artelės valdyba bei pirminė partinė organizacija bus nuolat informuojama apie viską, kas vyksta fermoje, nuolat teiks gyvulių augintojams veiksmingą paramą, galima neabejoti, jog prisiimti įsipareigojimai bus sėkmingai įvykdyti.

G. Zimariovas
LKP rajono komiteto
instruktorius

Ką pasėsi, tą ir piauksi

J. Žemaitės vardo kolūkyje pažeidžiama sėjos agrotechnika

Kolūkio agronomas Pivarauskas, sėdėdamas už stalo kolūkio kontoroje, skaičiavo, kiek trūksta sėklų pavasario sėjos plano įvykdymui. Nėra miežių 5,5 ha plotui apėti, trūksta 37 ha vikių, avių, bulvių sėklų. Plotai nemaži ir sėklų reikia nemažai. Tik dėl to sandėlininkas, iššlavęs visus aruodus, surinko iki vieno grūdelio, nežūrėdamas, gera ten užsilikus sėkla, ar ne. Galvodami vien tik apie sėjos plano įvykdymą, o ne apie jos kokybę, kolūkio pirmininkas su agronomu leidžia brigadininkams sėti sugedusią miežių sėklą, kuri, aišku, apčiuopiamos naudos neduos.

Prie grūdų sandėlio Raudinėje stovi vežimai, pakrauti grūdų maišais. Sėklos nebeicuotos. Agronomas aiškina, kad sandėlyje kartu su grūdais laikomi koncentratai, todėl sėklų negalima beicuoti. Jos beicuojamos vietoje, dirvose, prie sėjamųjų. Gi ten nebūnant agronomui, brigadininkai stengiasi kuo greičiau išberti grūdus į sėjamasias, kad traktoriai nestovintų be darbo. Taip sėjant galima tikrai pasakyti, kad ką pasės artelės žemdirbiai, tik tą ir nupiaus.

Dabar pats palankiausias laikotarpis kukurūzų sodinimui. Drėgnoje žemėje jie greičiau sudygtų. Gi iki šiol nė viena iš trijų brigadų nepradėjo jų sėjos. Pirmoje brigadoje, kuriai vadovauja brigadininkas Cibulskis, 2 ha kukurūzų plotui patrešti dar tik vežamas mėšlas.

Antroje, brigadininko Skvarčiaus vadovaujamoje, brigadoje kukurūzų auginimui skirtose dirvose stovi neiškratyto mėšlo kūgiai.

Trečioje brigadoje išvežtos organinės trąšos iškratytos, dirvos suartos, bet toliau reikalas nejuda. Brigadininkai laukia kolūkio valdybos nurodymo, o ko laukia valdyba? Gal pagalbos?

Kas link jos, tai antradienį kolūkio šefas — Zarasų miškų ūkis — atsiuntė artelės žemdirbiams į pagalbą mėšlo vežimui savivartį sunkvežimį. Jo aptarnavimui reikėjo iš anksto išskirti kolūkiečius, bet tuo niekas nepamirūpino.

Jau dabar pasigendama bulvių kiaušams, sėklai. Tai nors turimas sėklines bulves reikėtų pasodinti į gerai paruoštas dirvas. Jei į jas išvežta nors ir ne po daug durpių-mėšlo kompostu, tai su piktžolėmis nekovoja visai. Pirmoje brigadoje dalis bulvių auginimui skirtų sudirvonėjusių dobielių nesuarta. Pagal agronomo tvirtinimą, arimas nereikalingas. Prie pat bulvių sodinimą dirva bus supurenta diskinėmis akėčiomis, paskleistas mėšlas ir tik tuomet jos bus sodinamos. Kaip ne keista, agronomas remiasi ne priešakinių kolūkių patyrimu, o atskirų kolūkiečių praktika. Jei praeitais metais vieno kolūkiečio pasodybiniame sklype tokiu būdu auginamos bulvės davė neblogą derlių, tai jis taip pasodintus pasėlius du kartus akėjo, kaupė, ravėjo juos, o juk kolūkyje, paprastai, pasitenkinama vos vienkartinio akėjimu bei kaupimu. Tuomet nuo piktžolių neatsiginsi, tai nors dabar iš anksto reikia su jomis kovoti. Jei traktoriai užimti kitais darbais, tai šiuos plotus galima suarti arkliais. Deja, arkliai kolūkyje panaudojami tik kolūkiečių pasodybinių sklypų įdirbimui.

R. Vitkus

Svarbiausia — bandos sudėtis

6,8 cent pieno šimtui ha žemės naudmenų — net dvylika su viršum karto mažiau, negu pirmąjį kartą rajone „Lenino atminimo“ kolūkyje — toks keturių mėnesių kovos už prisiimtų įsipareigojimų įvykdymą rezultatas. „Lenino keliu“ žemės ūkio artelėje. „Žemas stambiųjų raguočių bandos produktyvumas, senos karvės — štai artelės atsilikimo pagal pieno primelžimą priežastis“, — vieno balsu aiškina melžėjos, kolūkio agronomas, einantis drauge ir fermos vedėjo pareigas.

Kolūkio centre — Kumpoliuose, antros brigados ribose esančiame tvarte randasi melžėjos Elenos Abariūtės prižiūrimos karvės. Iš šios 19 karvių grupės 4 apsiveršavusios, 5 veršingos ir net 9 bergždžios. Iš visų 13 dabartiniu metu melžiamų karvių kasdien primelžiama vos 40 litrų pieno, t. y. iš kiekvienos po 3 litrus. Tik pasižiūrėjus į karves matosi, kad iš jų daug pieno nėra ko laukti. Jos sulysusios, šeriamos tik šiaudais, be to duodama truputį runkelių. Karvės šiaudus kramtinoja nenoriai. Kur joms toks pašaras, jei dantys krinta. Tokios senos karvės čia laikomos ne dėl pieno, o tik dėl skaičiaus. Šią bandą reikia pakeisti jauna, produktyvia. Bet kaip ją pakeisti, jei toks didelis bergždumas. Jo priežasčių toli ieškoti netenka.

Karvės artelėje iki šiol kergiamos natūraliu būdu. Dirbtinis gyvulių apsekinimas neįdiegiamas. Tiesa, artelėje yra apmokytas

technikas, bet ką jis veiks, jei neturima reikalingų tam įrankių. Gi dirbtinio gyvulių apsekinimo stotis neduoda įrankių todėl, kad artelėje nėra patalpų apsekinimo punktui įrengti. Jomis artelės valdybai reikia rimtai susirūpinti. Siemiet visa visuomeninė galvijų banda turi būti sukerpta dirbtiniu būdu.

Blogai prižiūrimas turimasis artelėje stambiųjų raguočių prieauglis. Atėjo ganyklinis laikotarpis. Fermos darbuotojai bijo, kad nepasikartotų praėjusių metų klaidos. O jos neprileistinos. Laukininkystės brigadų brigadininkai, kurių priklausomybėje randasi arkliai, avys, pirmoje eilėje rūpinasi jiems ganyklomis. Gi karvėms, telyčioms, kurias riša pačios melžėjos, tenka nežolėti plotai. O jei telyčia šerama blogai, nepakankamai išsivysto, tuomet iš jos nėra ko laukti pieningos karvės. Reiškia, pribrendo reikalas prieiti prie kompleksinių brigadų. Rūpinimasis gyvuliais turi būti pirmaeilė brigadininko užduotimi. Kai jis bus materialiai užinteresuotas gyvulininkystės produktų gamyba, jis geriau rūpinsis ja.

Pagaliau, valdybai reikia patenkinti melžėjų reikalavimą, palengvinti jų darbą. Prižiūrėti 19 melžiamų karvių bei 1 bulių, kai vasaros metu tenka jas rišti, vežioti piena, rūpintis žaliuojamo pašaro bei vandens pristatymu, melžėjai ne pagal jėgas. O kad žmonės noriai eitų į fermas, jų darbą reikia gerai apmokėti.

V. Raubiška

SEPTYNMEČIO FAKTAI IR SKAIČIAI

Kultūros židiniai

Vien tik per pokarinį laikotarpį Lietuvos kaimuose buvo atidaryta tūkstančiai naujų bibliotekų, klubinių įstaigų, šimtai kultūros namų, stacionariųjų ir kildinamųjų kinoteatrų. Partijos ir vyriausybės rūpinimosi dėka per septynmetį kultūros švietimo įstaigų tinklas respublikoje dar labiau išaugo. Užtenka pasakyti, kad 1959—1965 metais kultūrinei statybai numatoma paskirti daugiau kaip 220 milijonų rublių. Si suma dvigubai viršija paskutinių septynerių metų kapitalinius įdėjimus.

Respublikos rajonų centruose numatoma plati

kultūros namų bei kino teatrų statyba. Per septynmetį bus pastatyta 30 naujų kultūros namų. Numatyta pastatyti penkis krašto tyros muziejus.

Lietuvoje prasidėjo kultūros namų statyba kolūkių lėšomis ir jėgomis, kuri artimiausiais metais įgaus dar platesnį užmojį. Respublikos projektavimo organizacijos paruošė tipinius 150,200,250,300 ir 350 vietų kultūros namų projektus.

Yra daug pavyzdžių, kai kolūkių komjaunuoliai ir jaunimas laisvu nuo visuomeninės gamybos laiku imasi statyti kolūkinius kultūros namus talkų būdu.

Statant tokiu būdu mažiau sunaudojama lėšų ir šie kultūros židiniai greičiau atiduodami naudoti. Gražią iniciatyvą parodė Vilniaus Valstybinio V. Kapsuko vardo universiteto studentai, pernai vasaros atostogų metu Daugų rajone pastatę Zilinių apylinkės kultūros namus.

Septynmečio metais respublikoje numatyta padidinti apylinkių kultūros namų skaičių iki 1204. Smarkiai išaugo bibliotekų skaičius nuo 1753 1958 metais padidės iki 2279 1965 metais. Kaimo masinių savarankiškų bibliotekų skaičius septynmečio pabaigoje viršys du tūkstančius. Tuo bū-

du beveik kiekviename kolūkyje bus valstybės lėšomis išlaikoma biblioteka.

Labai svarbų vaidmenį auklėjant darbo žmones komunistine dvasia vaidina kino menas. Dabar respublikoje yra daugiau kaip 650 Kultūros ministerijos kino įrenginių. Tačiau jie dar nepajėgia pilnai aptarnauti žiūrovų. Kino tinklo augimas planuojamas tokiu apskaičiavimu, kad artimiausiais metais visi kildinamieji kina galėtų pereiti į savaitinį aptarnavimo grafiką. Numatyta intensyviau naudoti techniką ir kaimo vietovėse pradėti demonstruoti po du meninius filmus per vakarą. Eilė rajonų tokiu būdu dirba jau ir dabar. Taip dirbant per metus galima bus parodyti kaimo gyventojams daugiau kaip po šimtą meni-

MUMS RAŠO

Mylimai partijai širdingas ačiū

Aš labai apsidžiaugiau Komunistų partijos ir Tarybinės vyriausybės nutarimu dėl atlyginimo padidinimo mažai apmokamų kategorijų tarnautojams, taip pat ir mums, valytojoms.

Labai norėjau ir toliau dirbti, tačiau pairusi sveikata neleido. Pradėjusi sirguliuoti, dažnai jausdavau sąžinės graužimą, negalėjama kaip reikiant sutvarkyti įstaigos. Vadovai patarė išeiti į pensiją ilsėtis. Pasitarusi su šeima taip ir padariau.

Dabar jau keli mėnesiai kai nedirbu. Pensijos gaudau tiek pat, kiek gaudavau ir atlyginimo už darbą. Mano senatvė pilnai aprūpinta. Turiu galimybę ramiai ilsėtis ir gydytis. Laisvalaikį praleidžiu lankydama kinus, paskaitas, po truputį padedu dukrai dirbti priesodybiniame sklypelyje. Dažnai dabar pagalvoju: gera gyventi Tarybų šalyje, kur žmogumi rūpinasi ne vien tik tada, kada jis duoda naudą, bet ir senatvėje. Už tai mūsų partijai norisi tarti nuoširdų ačiū.

Zarasai, Stalino g-vė.

I. Šeštokienė

Iš nepaskelbtų laiškų redakcijai

Zarasų vietinės pramonės valdybos pagalbinio ūkio darbininkai parašė redakcijai laišką, kuriame skundėsi nesąžiningu laiškinkės Stasės Maldauskaitės darbu. Laiške buvo kalbama, jog Maldauskaitė korespondenciją darbininkams pristato tik tris kartus į savaitę, o kai kurie tolimesnieji darbininkai net visai negauna laikraščių ir laiškų, nes juos laiškinkinė siunčia per mokinius.

Gautą „Pergalės“ laikraščio skaitytojų laišką

Prasidėjus kovai su toks, kad nuo kelių stikligirtuokliavimu, Imbrado nių ima užti galvoje. Pas gyventojai pritarė, jog Paurį visada gausi ir bufetas pas juos nereikalingas, ir jis buvo uždarytas. Visiškai teisingai. Praeiviai arba pravažiuojantieji susloja čia retai ir bufetas buvo virtęs tik kaimo girtuoklių užėiga, dažnai vedavo iš kelio net ir gana rimtus žmones.

Bet neilgai teko džiaugtis imbradiečiams, jog kelias girtuokliavimui pas juos užkirstas. Aisirado geradėjas, kuris užjautė mėgstančius išgerti, pataisyti nuotaiką ir įgauti drąsos. Greitai tie namai, kuriuose dažnai vakarais girdisi girtų dainuškų, Imbrade tapo vadinami „Paurio karčiuma“.

Kaip tai suprasti? Karčiamos vardą Vlado Paurio namai gavo todėl, jog čia kiekvienu laiku, ar tai naktį, ar dieną, galima išgerti arba nusipirkti puslitrį į namus. Jos šeimininkas Vladas Paurys tiesioginėmis pareigomis nėra labai užimtas, todėl jam užtenka laiko gaminti alų. Prie jo neprikibi: alų gaminti galima, bet jo alus

nuorašą ištyrimui redakcija buvo pasiuntusi Girsių apylinkės Tarybai. Apylinkės Tarybos pirmininkas pranešė redakcijai, jog laiškinkės Stasės Maldauskaitės darbas buvo apsvarstytas tarybos sesijoje ir ji perspėta. Korespondencija pagalbinio ūkio darbininkams dabartiniu metu pristatoma šešis kartus į savaitę.

V. Jakelaitis

Lietuvos TSR Kultūros ministro pavaduotojas

KIRGIZIJOS TSR. Iki pirmo septynmečio pabaigos mėsos gamyba respublikoje padidės 3 kartus. Dabar mėsos išėigai padidinti čia organizuoti atpenėjimo tarybiniai ūkiai, kur paruošų organizacijų supirkti mažai jmitę gyvuliai penimi, o esant reikalui — ir auginami. Cujos slėnyje tokiuose tarybinuose ūkiuose gyvuliams šerti naudojamos cukraus fabrikų žaliavų liekanos.

1958 metais vien tik Kanto gyvulių penėjimo tarybinis ūkis davė šaliai papildomai 1642 centnerius pirmos rūšies aukšto ir aukščiausio riebumo mėsos. Nuotraukoje: puiki Kanto atpenėjimo tarybinio ūkio gyvulių augintoja R. Gungelė. Ji pasiekė 980 gramų galvijų paros priaugimą. (TASS).

Kovojant už garbingą vardą

Grigiškių popieriaus fabrike daugiau kaip 10 brigadų kovoja už garbingą komunistinio darbo kolektyvo vardą. Daugelis gamybininkų lenktyniauja už teisę vadintis komunistinio darbo spartuolu.

Geriausių rezultatų pasiekė N. Voitaus brigada, kasdien įvykdanti normas 120—130 procentų. Vien tik balandžio mėnesį brigada pagamino viršum plano beveik 7 tonas lignino. (ELTA).

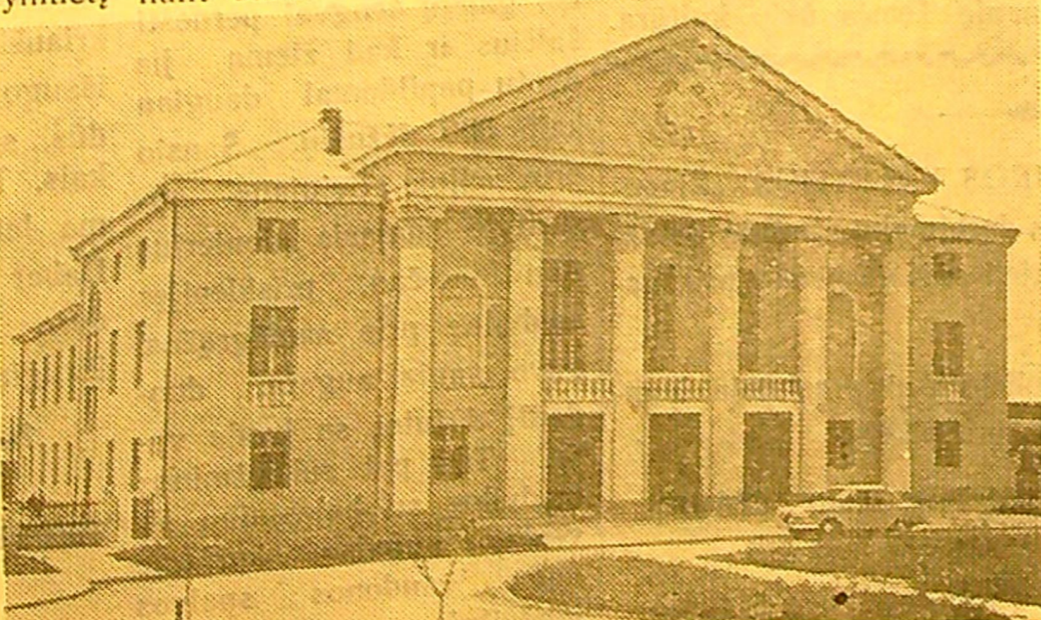
nių filmų. Visa tai įgalins iki septynmečio pabaigos beveik dvigubai padidinti kaime žiūrovų skaičių — iki 20 milijonų žmonių per metus.

Į kaimo kultūros švietimo įstaigas per septynmetį ateis dirbti daug jaunų specialistų. Vien Vilniaus kultūros švietimo technikumams paruoš kaimui apie 330 režisierių, 230 choro dirigentų, beveik 400 bibliotekininkų. Daugiau kaip 1400 jaunų specialistų išleis muzikos mokyklos. Didesnioji jų dalis taip pat bus pasiūsta dirbti į kaimo kultūros švietimo įstaigas. Numatoma toliau

plėsti vaikų muzikos mokyklų tinklą, ir iki septynmečio pabaigos atidaryti jas daugumoje rajonų centrų.

Komunistų partija kultūros darbuotojams išskėle didžiulius uždavinius gerinant darbo žmonių kultū-

rinį aptarnavimą. Netenka abejoti, kad jie negailėsami savo jėgų kovos už naują didingą Tarybų Lietuvos kultūrinio gyvenimo suklestėjimą.

Nuotraukoje: nauji kultūros namai Jonavos baldų gamintojų gyvenvietėje.

Vilioja akį

Užėjęs į „Lenino keliu“ žemės ūkio artelės kolūkietės Elenos Streikienės trobą kiekvienas pasakys, jog čia gyvena tvarkinga, mėgstanti švarą šeiminkė. Niekuomet pas ją troboje nerasi betvarkės, dėl ko dažnai raudonuoja kai kurios šeiminkės pasitaikius svingingam žmogui.

Pas Streikienę toks įprotis — nepalikti darbo kitam kartui. Rytais, apliubusi gyvulius, ji visada drėgnu skuduru apšluosto lentynas ir po jomis. Kai kurios šeiminkės pasakys, argi būtina tai daryti kasdien. Būtina. Nelaikas griebtis darbo, kai ten pakimba voratinkliai arba susirenka dulkių sluoksnis. Argi užteks kasdien dalyvaujančiai gamyboje kolūkietei laiko dėl viso to? Elena Streikienė taip pat kasdien dirba kolūkyje, bet niekada nepalieka neplautų indų, nepameta pasuošen neišplauto puodo, nes suprantą, jog apleistas darbas atima dvigubai laiko.

Kiekvienas kampelis, ar tai būtų sandėliukas, kuriame sudėti retai vartojami rakandai, ar kita — kiekvienas daiktas turi savo vietą, išvalytas. Žinoma, tai rodo žmogaus kultūrą, prisilaikymą medicinos ir priešgaisrinių taisyklių.

Nėra pas Eleną Streikienę namuose nei puošnių

baldu, nei brangių kilimų, bet, dėka darbščių šeiminkės rankų, kieme ir kambariuose jauku ir skoninga. Tiesa, palaikyti švarą ir tvarką šeimoje sąlygos būna ne visada vienodos. Tą pasiekti labai apsunkina maži vaikai. Bet vis tiek dažniausiai stinga gerų norų. Suverčiama, sumetama viskas į pakraščius, patvarkoma geresnioji kambario dalis ir tuo baigiama. Pakampių gi nepaslėpsi. Jos vis tiek tuojau išduoda šeiminkės netvarkingumą.

Reikia ir apie tai pastebėti. Tegul kambarys, kaip sakoma, ir spindės švara, bet jei kiemas bus apleistas, darželyje viešpataus dilgės, taip pat niekas šeiminkės ir šeiminko nepagirs. Visada miela ir norisi užmesti akį į švarią, tvarkingą sodybą, kur nepamatysi nei išvirtusios tvoros, nei be tvarkos suverstų malkų.

Elena Streikienė ne vienintelė „Lenino keliu“ kolūkio kolūkietė, kurią galima statyti pavyzdžiu tvarkingume. Kolūkyje tokių moterų ir merginų yra ir daugiau. Laikas būtų ir likusioms pasekti jų pavyzdžiu ir padaryti savo sodybas ir namus viliojančiais praeivio akį.

Z. Noreikienė

L. ALŪZIENĖ

Įsipareigojo ir užmiršo

Pirmųjų septynmečio metų mūsų kolūkio kiaulinių įsipareigojimai, palyginus su 1958 metų darbo rezultatais, nemaži. 100 hektarų ariamos žemės mes turime pagaminti 40 centnerių kiaulienos. Tai nemažas skaičius.

Pas mus kiaulių fermoje dabar yra 60 penimų bekonų. Tačiau to, toli gražu, maža mūsų prisiimtoms įsipareigojimams įvykdyti. Reikalingos patalpos, kad būtų galima pastatyti daugiau kiaulių atpenėjimui, ir pašarai, tačiau kolūkio valdyba šio klausimo niekaip neišsprendžia.

Kuo mes dabar penime kiaules? Duodame joms litynų pelus, 210 kiaulių dienai gauna 200 kg bulvių ir 200 kg miltų. Žinoma, kiekvienas pasakys, jog taip šeriant bekonu greit neatpenėsi.

Negeresnė padėtis ir su patalpomis. Kiaulidėje labai ankšta. Mažiams paršeliams vietos, galima sakyti, nėra. O juk galima ir jau reikia įrengti kiaulėms vasaros stovyklą. Argi tai kolūkiui daug kainuotų? Vis mums žada, kalba, o štai jau įpusėjo gegužis, bet jokių darbų nesimato.

Mes, kiaulinkės, pasiryžusios dirbti, tik mūsų kolūkio vadovai turi suprasti, jog jų tuščiais pažadais kiaulių nepašersime ir neišauginsime. Ir toliau taip tęstis negali. Mūsų įsipareigojimai — kolūkio įsipareigojimai, ir reikia dirbti visiems išvien.

K. Sokolova

Puškino vardo kolūkio vyresnioji kiaulinkė

„Silva studentauja“ Girsių saviveiklo scenoje

Girsių septynmetės mokyklos mokytojų kolektyvas neseniai pasirodė su K. Sajos 4 veiksmų komedija „Silva studentauja“. Tai jau nebe pirmas šio jauno scenos mėgėjų kolektyvo pasirodymas.

Ypatingai įtikinamai buvo atliktos rolės jaunos gydytojos Leonos (Rybakova), studento Romo (Kunavičius) ir Silvos tėvo (Kvilius). Atvirai galima pasakyti, kad jauniems aktoriams labai pasisekė trečiasis komedijos veiksmas: gyvas, įtikinantis.

Tačiau visgi yra ir nemažai trūkumų. Silpnai pa-

vaizduoti mokyklos prorektoriaus (Maldauskaitė), kaip vadovo pagrindiniai bruožai: reiklumas, pasitikėjimas. Silpnai derinasi prie bendro veikalo pastatymo Alio ir Silvos susitikimas gydytojos Leonos kambaryje.

Tačiau bendrai paėmus šio stambesnio veikalo pastatymas yra nemažas Girsių septynmetės mokyklos mokytojų—scenos mėgėjų kolektyvo laimėjimas. Galima tikėtis, kad dar ne kartą nudžiugins jie vietos ir kaimyninių kolūkių žiūrovus.

A. Žiūronis

Šaudymo varžybos

Zarasų vaikų sporto mokyklos tire gegužės mėnesio 12 dieną įvyko Zarasų M. Melnikaitės vardo vidurinės mokyklos VIII—XI klasių tarpklasinių šaudymo varžybos.

Pirmąją vietą varžybose laimėjo XI „b“ klasės mokinėjų komanda. Ji surinko 166 taškus. Antrąją vietą užėmė XI „a“ klasės mokiniai, pralaimėję nugalėtojams devyniais taškais.

Individualiai geriausiai

pasirodė XI „b“ kl. mokinys Vidmantas Ketleris, išmušęs 86 taškus iš 100 galimų. Antroje vietoje liko XI „a“ klasės mokinys Jonas Popovas, atsilikęs nuo nugalėtojo dviem taškais. Trečią vietą užėmė septintokas Antanas Kairevičius, išmušęs 81 tašką.

J. Ketleris

Zarasų M. Melnikaitės vardo vidurinės mokyklos mokinys

TARPTAUTINĒ APŽVALGA

Tautų viltys prasidedant Ženevos pasitarimui

Gegužės 11 d. Ženevoje prasidėjo TSRS, JAV, Anglijos ir Prancūzijos Užsienio reikalų ministrų pasitarimas. Į Ženevą dalyvauti pasitarime taip pat atvyko Vokietijos Demokratinės Respublikos ir Vokietijos Federatyvinės Respublikos delegacijos. Pasitarimas turi praskinti kelią vyriausybės vadovų susitikimui, būti jo išvakarėmis.

Pasaulio tautos laiko šio pasitarimo sušaukimo faktą taikingųjų, už tarptautinio įtempimo sumažinimą kovojančių jėgų pergale. Visų šalių visuomenė tikisi, kad šis pasitarimas praktiškai išspręs opiausius dabarties klausimus. Tokie klausimai visų pirma yra taikos sutarties su Vokietija sudarymas ir okupacinio režimo Vakarų Berlyne likvidavimas. „Visiems geros valios žmonėms, — rašo Italijos laikraštis „Unita“, — visiškai aišku, kokią didžiulę reikšmę padėčiai Europoje ir visame pasaulyje pagerinti turėtų susitarimas šiais dviem svarbiausiais Vakarų ir Rytų ginčo klausimais“.

Nuo karo pabaigos praėjo 14 metų. Tačiau iki šiol taikos sutartis su Vokietija nesudaryta, Vakarų Berlynas primena parako statinę.

Mūsų šalis sutiko Ženevos pasitarimą su aiškia ir konkrečia programa, kuri užtikrina saugumą visoms Europos tautoms ir sudaro sąlygas Vokietijai taikiai vystytis. Atsižvelgdama į dabartinę padėtį Vokietijoje, Tarybų Sąjunga siūlo sudaryti taikos sutartį su abiem Vokietijos valstybėmis, o tai būtų geras pagrindas joms suar-

tinti ir didelis žingsnis Vokietijai suvienyti.

Ženevos pasitarimo sušaukimas sutapo su vykstančia Stokholme Pasaulinės Taikos Tarybos sesija. Sesijos delegatai, atstovaujantys visai taikingajai žmonijai, reikalauja, kad taika Europoje ir kituose pasaulio rajonuose gautų tvirtą pagrindą. Jie ragina Užsienio reikalų ministrų Ženevos pasitarimą skaityti su tautų valia, paklausti jų balso ir pagerinti tarptautinę padėtį.

Tačiau tokia galimybė, matyti, nepatenkina Vakarų Vokietijos politikų ir Amerikos diplomatų. Ženevos pasitarimui jie iškelia vadinamąjį „kompleksinį planą“, kuriame taikos sutarties su Vokietija ir Vakarų Berlyno klausimai daromi priklausomais nuo to, kaip bus išspręstas nepaprastai sudėtingas uždavinys sudaryti Europos saugumą. Kalbėdamasis su VFR socialdemokratų laikraščių redaktoriams, draugas N. Chruščiovas pažymėjo, kad „šiuo metu taikos sutarties pasirašymą susieti su Europos saugumo problemos išsprendimu — reiškia palikti nepaibrėžtam laikui esamą padėtį tarp abiejų blokų“. Draugas Chruščiovas pabrėžė, kad pirmiausia reikia išspręsti pagrindinį klausimą — taikos sutarties su Vokietija klausimą.

Tokios pat nuomonės laikosi platieji pasaulio visuomenės sluoksniai. Jie reikalauja pašalinti dirbtinai sudaromas Ženevos deryboms kliūtis, pasiekti, kad derybos būtų sėkmingos taikos labui.

V. Charkovas

Naujas traukinių tvarkaraštis

Artimiausiomis dienomis Be tiesioginių vagonų Vilnius—Sočis (4 kartus per savaitę) ir Vilnius—Kislovodskas (3 kartus per savaitę), per Lietuvos sostinę eis vagonai be persėdimų Kaliningradas—Mineraliniai Vandens, Kaliningradas—Sočis ir Kaliningradas—Charkovas. Zymiai daugiau kursuos vietinių traukinių, ypač tarp Vilniaus ir Kauno. (ELTA).

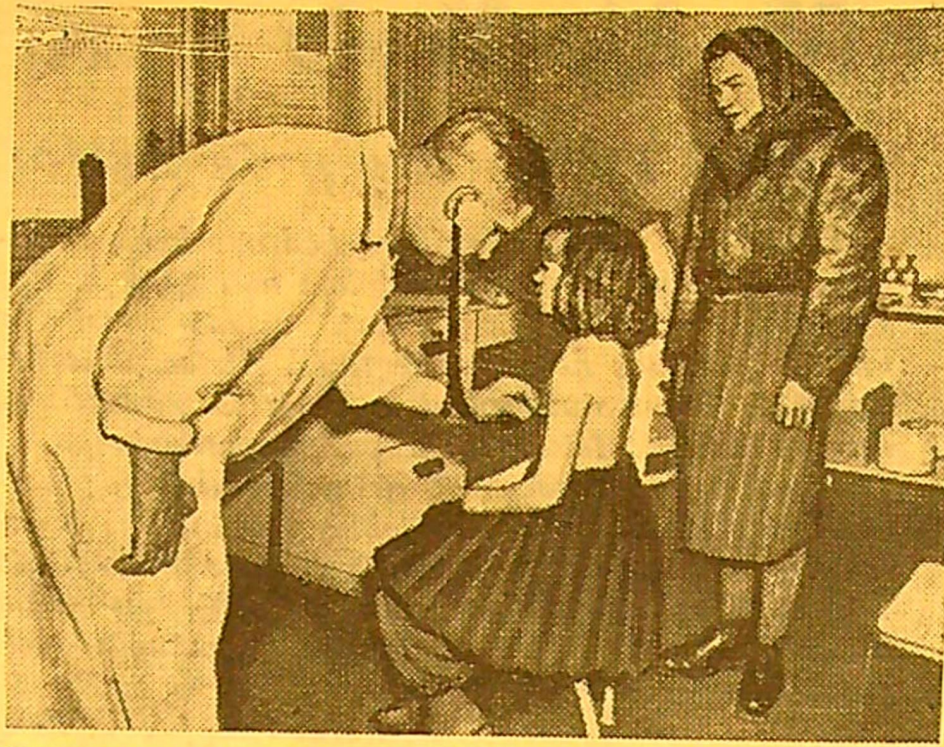
*

JUNGTINĖS AMERIKOS VALSTIJOS. „Zingerio“ kompanijos gamyklos darbininkų streikas Bridžporto mieste. Streikuojantieji pastatė piketą prie gamyklos vartų.

Nuotraukoje: policininkai prastumia kompanijos tarnautojo mašiną pro piketą.

Asošited Pres nuotr. (TASS).

Čekoslovakijos Respublikoje sparčiais tempais vyksta socialistinis žemės ūkio pertvarkymas. Beveik trys ketvirtadaliai visų žemės naudmenų priklauso dabar socialistiniam sektoriui.

Kneževeso kaime netoli Rakovniko miesto prieš dešimt metų buvo įsteigtas vieningas žemės ūkio kooperatyvas. Per šiuos metus iš pagrindų pasikeitė kaimo veidas. Dabar kaime atidarytos didelės parduotuvės, poliklinika, pastatyta daug gyvenamųjų namų.

Nuotraukoje: pas gydytoją.

J. Tachezo nuotr.

Čekoslovakijos telegramų agentūra (TASS).

Broliškųjų šalių žurnalių puslapiuose

Naujos laukų ir sodų kultūros

1958 metais Kinija pasiekė nepaprastai didelių laimėjimų žemės ūkio gamybos srityje. Grūdų gamyba šalyje padidėjo dvigubai, o pagal medvilnės gamybą Kinija pralenkė Jungtines Amerikos Valstijas. Išaugintas taip pat neregėtas aliejinių kultūrų derlius.

Kinijoje plačiai išvedamos naujos geresnės žemės ūkio kultūrų veislės. 1958 metais visoje šalyje buvo įdiegta daugiau kaip 1200 geresnių žemės ūkio kultūrų veislių ir išvesta 200 naujų veislių.

Žemės ūkyje pasirodė tūkstančiai ir dešimtys tūkstančių valstiečių-selektininkų, kurie glaudžiai siedami savo tyrimus su praktika, įveikė pasenusių teorijų trūkumus ir pasiekė puikių laimėjimų.

Laistomųjų ryžių „karalius“

Kinijos pietryčiuose, Fucziano provincijoje, Kanšanio žemės ūkio kooperatyve 1958 metais išauginta nauja laistomųjų ryžių veislė. Augalas siekia 1,5 metro. Jis duoda 108 auglius, kuriuose pribręsta 25 tūkstančiai grūdų, sveriančių iš viso 0,7 kilogramo.

Guanduno provincijos subtropinėje zonoje esančiame Gaojao žemės ūkio kooperatyve išvesta nauja laistomųjų ryžių veislė. Šis augalas kiekvienoje sėklinėje išaugina po 5 grūdus.

Guansi-Čzuansio autonominės srities Chuancziano apskrityje žinoma geriausia laistomųjų ryžių veislė, vadinama „czinjin-nian“. Šio augalo aukštis — apie 3 metrus, varpos ilgis — 0,4 metro. Kiekviena varpa turi po 500—700 grūdų — 10 su viršum kartų daugiau, negu įprastinių veislių ryžiai.

Sparčiai bręstantys kviečiai

Fucziano provincijos, Pinchės apskrityje išauginta sparčiai bręstančių kviečių veislė. Augalai atsparūs šalčiui ir karščiui. Pasėjus kviečius jie subręsta jau po 48 dienų. Išvedant naują veislę, Pietų Kinijos žeminių kviečių sėklos pradžioje buvo laikomos šilto vandenyje, po to džiovintos. Tokiu būdu sėklos buvo apdorojamos tris kartus. Pasėjus, kai pasirodė želmenys, kas ketvirtą dieną ant augalo atsiradavo po vieną naują lapelį. Praėjus maždaug 20 dienų po sėjos, kviečiai išplaukėjo.

Pietų Kinijoje, kur šiltas klimatas, tokius kviečius galima sėti ir nupiauti šešis kartus.

Naujovė hibridizacijoje

Kinijos pietuose, Guansio-Čzuansio autonominėje srityje esančio botanikos sodo darbininkas Czian Saofanas sukryžmino gaolianą su kukurūzais ir išvedė naują žemės ūkio kultūrą.

Viršutinėje šio augalo dalyje matyti gaoliano varpos, o žemutinėje — kukurūzų burbulės. Gaoliano grūdai tokie pat dideli, kaip ir kukurūzų. Kiekvienas augalas duoda po tris ir daugiau kukurūzų burbulių.

Tarp įdomių Czian Saofano darbų — bandymai kryžminant laistomuosius ryžius su gaolianu ir laistomuosius ryžius su kukurūzais. Tuo būdu gauti nauji augalai 6—7 kartus aukštesni už paprastesius ryžius.

Sukryžminęs bulves su pomidorais Czian Saofanas išvedė naują augalą, ant kurio šaknų auga bulvės, o viršutinėje jo dalyje — pomidorai. Vidutiniškai iš kiekvieno tokio augalo gaunama po 1,5—2 kilogramus bulvių ir po 3 kilogramus pomidorų.

Gausu derlių duodanti medvilnė

Chebėjaus provincijoje esančiame žemės ūkio mokslinio tyrimo institute išvesta nauja medvilnės veislė. Jos aukštis siekia 3 metrus, o krūmas užima (kartu su stiebu, šakomis ir lapais) — 2,3 metro plotį. Per vasarą šis augalas davė 502 vištos kiaušinio dydžio dėžutes. Žiemą medvilnė toliau sparčiai auga: botanikai užmovė ant jos stiklinę dėžę, kad augalas galėtų lengvai pernešti šalčius ir kad žiemą jis duotų papildomai daugiau kaip 500 dėžučių. Sansio provincijoje, Sejujaus apskrityje jaunas pionierius San Mao-čao, priskiepijęs medvilnę prie saulėgrąžos, gavo naują augalą, duodantį dėžutes su juoda vata. Ten pat sukryžminus medvilnę su balzaminu išvestas augalas, kuriame auga raudonos spalvos medvilnė.

Didžiuliai moliūgai

Kinijos Liaudies Respublikos Pirmininko pavaduotojas Čou De kartu su savo padėjėjais išaugino milžiniškus vaškinius moliūgus. Jo pasodinti 4 tokie augalai davė 18 vaisių. Vienas jų davė 6 didžiulius vaškinius moliūgus. Didžiausias jų svėrė 33,5 kilogramo.

Vieno kooperatyvo 5,6 mu dydžio bandymų sklype, kurį kartu su jaunimu įdirba Czianjano apskrities Liaudies komiteto pirmininko pavaduotojas Čao Cunvanas buvo išaugintas dar didesnis vaškinis moliūgas. Jis sveria 85,5 kilogramo. Iš kiekvieno šio sklypo mu surinkta beveik po 38 tonas moliūgų.

Kriaušės ant tuopų

Gansu provincijoje, Ušanio apskrityje, Lunciuanio valsčiuje, Baiciuanio žemės ūkio kooperatyve jauni Mičurino bandymų stoties darbuotojai nuo 1954 metų daro bandymus, skiepydami kriaušes prie tuopų, ievos, akacijos ir kitų medžių. Iš viso buvo atlikta apie 3 tūkstančius bandymų. Jie buvo sėkmingi. 1956 metais bandomuosiuose medžiuose pasirodė vaisiai, o senkančiais metais buvo gautas gausus kriaušių derlius. Vaisiai išaugo dideli, sultingi, saldūs, su nedideliais kauliukais. Tokias kriaušes galima laikyti ištisus metus. Dabar stoties darbuotojai daro bandymus žirniams išauginti ant akacijų.

Žurnalas „Družba“, 1959 m. Nr. 4

Redaktorius
H. JURSYS